KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 127/2013

av den 13 februari 2013

om ändring av bilagorna I och II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete [1], särskilt artikel 1.1 och artikel 31.1 tredje stycket, och

av följande skäl:

(1) Bilaga I till förordning (EG) nr 1905/2006 innehåller en förteckning över stödberättigade länder som grundar sig på den förteckning över stödmottagare som kommittén för utvecklingsbistånd inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD/DAC) upprättat och som ska ändras av kommissionen i enlighet med OECD/DAC:s regelbundna översyner av sin förteckning över stödmottagare.

(2) För att man ska kunna fastställa vilka personer som har rätt att delta vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt innehåller bilaga II till förordning (EG) nr 1905/2006 en förteckning över OECD/DAC:s stödmottagare som ska offentliggöras och uppdateras i enlighet med ovannämnda översyner.

(3) Med anledning av att förteckningen över OECD/DAC:s stödmottagare har reviderats bör kommissionen ändra bilaga I till förordning (EG) nr 1905/2006 och underrätta rådet och Europaparlamentet om detta. Kommissionen bör också uppdatera och offentliggöra bilaga II till förordning (EG) nr 1905/2006 och underrätta rådet och Europaparlamentet om detta.

(4) Följaktligen bör man stryka Oman från förteckningen i bilaga I över länder berättigade till stöd enligt artikel 1.1, och uppdatera bilaga II till förordning (EG) nr 1905/2006.

(5) Europaparlamentet och rådet bör underrättas om detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1905/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ersättas med bilaga I till den här förordningen.

2. Bilaga II ska ersättas med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 februari 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

[1] EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

BILAGA I

LÄNDER BERÄTTIGADE TILL STÖD ENLIGT ARTIKEL 1.1

Latinamerika

1. Argentina
2. Bolivia
3. Brasilien
4. Chile
5. Colombia
6. Costa Rica
7. Kuba
8. Ecuador
9. El Salvador
10. Guatemala
11. Honduras
12. Mexiko
13. Nicaragua
14. Panama
15. Paraguay
16. Peru
17. Uruguay
18. Venezuela

Asien

19. Afghanistan
20. Bangladesh
21. Bhutan
22. Kambodja
23. Kina
24. Indien
25. Indonesien
26. Nordkorea
27. Laos
28. Malaysia
29. Maldiverna
30. Mongoliet
31. Burma/Myanmar
32. Nepal
33. Pakistan
34. Filippinerna
35. Sri Lanka
36. Thailand
37. Vietnam

Centralasien

38. Kazakstan
39. Kirgizistan
40. Tadzjikistan
41. Turkmenistan
42. Uzbekistan

Mellanöstern

43. Iran
44. Irak
45. Jemen

Södra Afrika

46. Sydafrika

BILAGA II

OECD/DAC:s FÖRTECKNING ÖVER MOTTAGARE AV OFFENTLIGT BISTÅND

Används för rapportering av flöden under 2011, 2012 och 2013

Minst utvecklade länder	Andra låginkomstländer (BNI per capita < 1 005 USD under 2010)	Länder och territorier med lägre medelinkomst (BNI per capita 1 006 – 3 975 USD under 2010)	Länder och territorier med högre medelinkomst (BNI per capita 3 976 – 12 275 USD under 2007)
Afghanistan	Kenya	Armenien	Albanien
Angola	Nordkorea	Belize	Algeriet
Bangladesh	Kirgizistan	Bolivia	(*) Anguilla
Benin	Sydsudan	Kamerun	Antigua och Barbuda
Bhutan	Tadzjikistan	Kap Verde	Argentina
Burkina Faso	Zimbabwe	Kongo	Azerbajdzjan
Burundi		Elfenbenskusten	Vitryssland
Kambodja		Egypten	Bosnien och Hercegovina
Centralafrikanska republiken		El Salvador	Botswana
Tchad		Fiji	Brasilien
Komorerna		Georgien	Chile
Demokratiska republiken Kongo		Ghana	Kina
Djibouti		Guatemala	Colombia
Ekvatorialguinea		Guyana	Cooköarna
Eritrea		Honduras	Costa Rica
Etiopien		Indien	Kuba
Gambia		Indonesien	Dominica
Guinea		Irak	Dominikanska republiken
Guinea-Bissau		Kosovo ([1])	Ecuador
Haiti		Marshallöarna	f.d. jugoslaviska republiken Makedonien
Kiribati		Mikronesien	Gabon
Laos		Moldavien	Grenada
Lesotho		Mongoliet	Iran
Liberia		Marocko	Jamaica
Madagaskar		Nicaragua	Jordanien
Malawi		Nigeria	Kazakstan
Mali		Pakistan	Libanon
Mauretanien		Papua Nya Guinea	Libyen
Moçambique		Paraguay	Malaysia
Burma/Myanmar		Filippinerna	Maldiverna

Minst utvecklade länder	Andra låginkomstländer (BNI per capita < 1 005 USD under 2010)	Länder och territorier med lägre medelinkomst (BNI per capita 1 006 – 3 975 USD under 2010)	Länder och territorier med högre medelinkomst (BNI per capita 3 976 – 12 275 USD under 2007)
Nepal		Sri Lanka	Mauritius
Niger		Swaziland	Mexiko
Rwanda		Syrien	Montenegro
Samoa		(*) Tokelauöarna	(*) Montserrat
São Tomé och Príncipe		Tonga	Namibia
Senegal		Turkmenistan	Nauru
Sierra Leone		Ukraina	Niue
Salomonöarna		Uzbekistan	Palau
Somalia		Vietnam	Panama
Sudan		Västbanken och Gazaremsan	Peru
Tanzania			Serbien
Östtimor			Seychellerna
Togo			Sydafrika
Tuvalu			(*) Sankt Helena
Uganda			Saint Kitts och Nevis
Vanuatu			Saint Lucia
Jemen			Saint Vincent och Grenadinerna
Zambia			Surinam
			Thailand
			Tunisien
			Turkiet
			Uruguay
			Venezuela
			(*) Wallis och Futuna

(*) Territorium.
([1]) Detta påverkar inte Kosovos ställning enligt internationell rätt.